

Sistemul ONU în România

TRANSPARENCY
INTERNATIONAL
ROMANIA

TINERII POT LUPTA ÎMPOTRIVA CORUPȚIEI

CORRUPTION

Don't think so, really.

CÂȘTIGĂTORII CONCURSULUI

PROIECTUL „TINERII POT LUPTA ÎMPOTRIVA CORUPȚIEI”

Corupția rămâne o problemă pentru România, iar angajamentul tinerilor în combaterea ei poate duce la îndeplinirea a două aspirații: construirea unui sistem educațional mai puțin corupt și dezvoltarea unei rezistențe mai mari la corupție printre tineri ca viitori lideri.

De asemenea, România este parte a Convenției ONU Împotriva Corupției (UNCAC), TI Romania fiind parte a UNCAC Coalition, un proiect care dorește mobilizarea unui suport larg din partea societății civile pentru UNCAC ca instrument global de luptă împotriva corupției și facilitarea unui angajament puternic al societăților împotriva corupției.

În acest context, TI Romania alături de Sistemul ONU în România au marcat Ziua Internațională Anticorupție din acest an și UNCAC ca instrument global de luptă împotriva corupției printr-o mai mare atenție acordată acestei categorii sociale — tinerii ca factor de schimbare — și mediului lor de dezvoltare — sistemul educațional ca spațiu care promovează și practică integritatea.

Lupta împotriva corupției și utilizarea instrumentelor anticorupție printre tineri sunt astfel abordate din mai multe unghiuri:

- Facilitarea unei înțelegeri mai largi și participări mai active a studenților și a tinerilor lideri în lupta împotriva corupției
- Efortul comun al studenților, tinerilor lideri și al altor actori relevanți de a identifica acele motivații care îi pot face pe tineri să se implice și să susțină descoperirea, investigarea și pedepsirea faptelor de corupție.

Aceste scopuri reprezintă o investiție esențială pe termen lung în stoparea corupției prin crearea unei culturi de intoleranță față de corupție a tinerilor lideri, investiție care s-a materializat printr-o serie de evenimente:

- trei workshop-uri în București, Iași și Galați în care s-au discutat elementele de bază prin care cazurile de corupție ajung să fie descoperite, investigate și judecate
- un concurs de carte/ convenții ale tinerilor împotriva corupției, utilizând ca model UNCAC
- o conferință având ca scop premierea celor mai bune aplicații și întâlnirea dintre tineri și factorii implicați în lupta împotriva corupției
- acordarea unui premiu constând într-un internship de 3 luni în cadrul TI Romania și o vizită de studiu în afara României, alături de alte premii

Workshop-uri — Corupția: ce îi facem?

Obiective și tematică: Workshop-urile au familiarizat studenții cu etapele de descoperire și investigare a cazurilor de corupție, precum și cu elementele legislative, instituționale și de politici publice care pot preveni corupția. De asemenea, în cadrul workshop-urilor a fost utilizat ca studiu de caz un element concret de luptă împotriva corupției pornind de la un studiu TI privind modul în care poate fi îmbunătățită urmărirea în justiție a cazurilor de corupție.

Participanți: Studenți din cele trei centre universitare (Galați, Iași, București), alături de facilitatori din partea TI Romania și practicieni în domeniu (reprezentanți ai sistemului de justiție, jurnaliști de investigație, reprezentanți ai societății civile).

Concurs — Tinerii pot lupta împotriva corupției

Îți pasă de ce se întâmplă în jurul tău?

Crezi că ideile tale sunt ancorate în realitate?

Vrei să faci un pas, chiar și mic, pentru o societate mai bună?

Obiective: Concursul a avut ca scop promovarea inițiativelor și ideilor tinerilor de a lupta împotriva corupției prin utilizarea unui instrument consacrat — carta/convenția. Scopul Convenției a fost de a ghida eforturile tinerilor în a inspira atitudini de intoleranță față de corupție. Totodată, tinerii au fost invitați să identifice noi abordări și direcții care să vină în întâmpinarea noilor provocări ce se profilează din perspectiva lor, astfel încât să permită adaptarea la condițiile de pe scena națională și internațională.

Format: Tinerii au avut ca model Convenția ONU Împotriva Corupției, pornind de la care au putut dezvolta elementele de bază pentru o abordare globală și multidisciplinară de prevenire și combatere eficientă a corupției. Aplicațiile au trebuit să răspundă la întrebarea „Ce sunt dispus să fac și să susțin pentru ca principiile, standardele și măsurile UNCAC să fie eficient puse în practică împotriva corupției de viitorii lideri?”. Aplicațiile au fost evaluate de un juriu format din reprezentanți ai UNDP, UNODC și TI Romania.

Participanți: Concursul s-a adresat studenților și tinerilor absolvenți cu vârsta de până în 26 de ani.

Premii: Marele premiu constă într-un internship de 3 luni în cadrul Advocacy and Legal Advice Centre al TI Romania, precum și într-o vizită de studiu într-un alt chapter al Transparency International.

Conferință cu ocazia Zilei Internaționale Anticorupție — 9 decembrie 2010

Obiective și tematică: Conferința marchează Ziua Internațională Anticorupție și oferă nu doar prilejul de a premia cele mai bune contribuții la concurs, ci și de a promova instrumentele anticorupție precum UNCAC la nivel național și internațional.

PREMIUL I — MIC GHID ANTICORUPȚIE

Daniela-Iuliana Măntărău

Facultatea de Științe Politice,

Universitatea din București

Lupta anti-corupție nu este apanajul țărilor industrializate, ci a celor sub-dezvoltate sau în curs de dezvoltare; acest fenomen reprezintă unul dintre cele mai șubrede moșteniri ale secolului al XX-lea, care continuă să persiste, subminând dezvoltarea societății civile și ridicând nivelul pauperismului. Auzim numeroase discursuri contemporane prin care se exprimă în mod public voința de a combate acest flagel, însă progresele concrete rămân în continuare caduce. În majoritatea țărilor în curs de dezvoltare, corupția este vulgarizată, instituționalizată: ea se ridică din însuși cotidianul populației și al antreprenorilor și se ajunge până la a fi considerată, cu fatalism, ca fiind o parte integrantă a culturii lor. Nu doar deciziile publice și normele oficiale se negociază și se cumpără, dar în mod egal, chiar accesul la un serviciu public sau la exercitarea unui drept se comercializează.

Numeroase mecanisme contribuie la propagarea și banalizarea practicilor de acest gen. De exemplu, funcționarii care refuză să joace acest joc „murdar” sunt îndepărtați din posturile importante iar antreprenorii care se opun sunt penalizați în raport cu concurenții lor. În plus, de-a lungul vremii, s-a format o reprezentare de stat unde accesul la funcția publică, departe de a avea sensul de serviciu în folosul drepturilor cetățenilor și de supervisor al îndeplinirii obligațiilor acestora, este mai degrabă considerat ca fiind mijlocul cel mai puțin riscant de a se îmbogăți rapid — ceea ce contribuie la întărirea, în mentalitatea oamenilor, a „normalității” corupției.

Cum se pot diminua acest handicap social și disfuncționalitățile care fac numeroase țări (printre care și România) atât de vulnerabile din acest punct de vedere? Este foarte important ca în măsurile propuse să ținem cont, în principal, de dimensiunile politică și economică, dat fiind că practicile coruptive sunt direct legate atât de modul de guvernare, precum și de resursele financiare ale unui stat. A identifica direcțiile acțiunilor care trebuie urmate nu reprezintă însă decât o mică parte a drumului care trebuie parcurs. Dificultatea principală rămâne punerea în practică a acestor principii de acțiune, căci ele trec prin definirea unei strategii realmente operaționale. În general, ne izbim de două tipuri de obstacole. Primul este de ordin economic. Chiar dacă condiția sub-dezvoltării nu face din corupție un fenomen ineluctabil, totuși mijloacele de care dispun aceste țări nu sunt aceleași ca ale țărilor mai avansate. Al doilea obstacol este de ordin politic, pentru că orice reformă se va izbi de interesele beneficiarilor corupției ; liderii politici înșiși au avut de jucat acest joc pentru a accede la pozițiile lor ; în egală măsură, ei se pot teme că o luptă împotriva corupției va fragiliza „echilibrul politic”.

Acolo unde puterea politică înseamnă poziție de putere într-un sistem clientelist, totul este comercializabil. La toate nivelurile, procesul alocării posturilor politice și administrative sau a pozițiilor de rentă economică — exploatarea resurselor naturale, licențe de import etc. — poate fi influențat de resursele potențiale pe care le reprezintă. Oricare ar fi situația, „echilibrul politic” se găsește consolidat de schimburile de privilegii contra unui sprijin politic sau a unei obligații de fidelitate și supunere.

Pentru a avea rezultate, orice strategie anti-corupție trebuie să comporte câteva elemente fundamentale : leadership și voință politică, reforme instituționale, reforme juridice, măsuri judiciare împotriva vinovaților, contribuția sectorului privat, cea a societății civile și mass-mediei, parteneriate cu comunitățile internaționale. Ce măsuri concrete, care să încadreze aceste elemente, pot fi adoptate în lupta împotriva corupției și s-ar putea dovedi eficiente în parcursul acestei proceduri? Dorim să prezentăm câteva dintre propunerile noastre:

- Statele membre ale Convenției se obligă să monitorizeze procesele legislative în vederea unei înlăptuiri cât mai transparente a acestora (a vedea cine inițiază legea, pe cine vizează și în folosul cui este creată : în avantajul populației sau al unei minorități ce deține un statut privilegiat ?) ;
- Suspendarea imunității diplomatice, parlamentare și judiciare pentru cazurile de corupție (în statele membre în care această imunitate este acordată) ;
- Gestionarea resurselor umane în administrațiile publice ale acestor state trebuie să se bazeze pe meritocrație și nu pe alte criterii de eligibilitate; astfel, cetățenilor le va crește încrederea în instituțiile statului;
- Simplificarea și raționalizarea intervenției statelor în activitățile economice vor reduce, de asemenea, oportunitățile de corupție ;
- Asociațiile provenite din societatea civilă și din media pot contribui la emergența unei voințe politice denunțând corupția, făcând presiune asupra guvernului și controlându-i acțiunile. Dar veritabilele obstacole ale luptei anti-corupție sunt atât interesele piramidei politico-administrative, cât și fatalismul și ignoranța victimelor, adesea menținute de o cultură a fricii. Însă informația permite acțiunea. Astfel, este crucial a demara proiecte de cercetare având ca subiect repercusiunile corupției, organizarea și determinanții săi, pentru a suscita și a ghida totodată acțiunea societății civile și a agenților de ajutor.
- Organizațiile internaționale și regionale au, de asemenea, un rol politic important de jucat în măsura în care pot servi ca releu la cererile exprimate de societatea civilă și să permită oamenilor politici să insereze programe de reforme dificile, într-un cadru de constrângeri externe.
- Urmărirea provenienței fondurilor în campaniile electorale (foarte multe nefiind declarate) precum și urmărirea riscurilor de corupție în cadrul partidelor politice ;
- Obligația, pentru instituțiile financiare internaționale, de a identifica originea și reconstituirea parcursului fluxurilor financiare, comportând identificarea precisă a beneficiarilor și a clienților (conceptul de trasabilitate) ;
- Încercarea de implementare, în mentalul acestor societăți, a conceptului de „responsabilitate financiară” precum și promovarea ideii că fiecare bărbat, femeie sau copil merită să fie guvernat de cel mai înalt nivel de integritate pentru a-și putea realiza potențialul deplin;
- Există, în foarte multe state ale Convenției, grupuri deținând mari puteri economice și în media, pe care le utilizează pentru a-și instala proprii oameni în poziții-cheie de putere. Controlul informațiilor și al celor care pot fi aleși, votarea legilor garantând imunitatea liderilor contribuie la emergența unei forme moderne de corupție, dificil de dovedit și urmat în justiție. Astfel, este imperativ să fie găsite soluții prin care să se promoveze libertatea și imparțialitatea mijloacelor de comunicare în masă;
- Tinerii sunt vectori influenți de schimbare și inovare când dispun de un spațiu în care își pot exprima punctele de vedere, își pot dezvolta capacitățile de leadership sau pot colabora într-o manieră creativă. Astfel, este necesară crearea, în statele Convenției, a unor forumuri de mobilizare a tinerilor în vederea luptei anti-corupție (forumuri pe termen lung) și conturarea unui manifest destinat să-i antreneze pe tineri în această cauză. Apoi, se vor crea rețele de forumuri naționale de acest tip și se vor înlăptui schimburi de experiență între statele membre ale Convenției.

Trebuie totuși adăugată mențiunea că, în afara propunerilor formulate, aparține fiecărei țări să-și definească, în funcție de propria traiectorie istorică, strategia care să-i permită să pornească un cerc virtuos care să favorizeze dezvoltarea și ameliorarea guvernării. Ideală ar fi schimbarea mentalităților în profunzime, pentru ca oamenii să înceteze a mai crede că fenomenul corupției face parte din viață, pentru ca ei să fie convinși că nu mai trebuie să tolereze acest tip de comportament. Dar când corupția este sistemică, este nevoie de timp pentru a schimba lucrurile.

PREMIUL II – CONVENȚIA PRIVIND PREVENIREA ȘI COMBATERICA CORUPȚIEI ÎN 2 PUNCTE

Florina Macovei

Facultatea de Drept

Universitatea Al. I. Cuza Iași

Preambul

Corupția, așa cum s-a conștientizat spre sfârșitul secolului trecut, a devenit o problemă de interes internațional. Acțiunile întreprinse în domeniul combaterii și prevenirii corupției, precum și documentele internaționale adoptate, sunt dintre cele mai complexe și complete, din punctul de vedere al obiectivelor și măsurilor ce trebuiesc luate.

În opinia mea, pentru a găsi o soluție la o problemă anume, este nevoie de un plan de acțiune, ce cuprinde o documentare amănunțită și cât mai realistă asupra situației, o identificare a cauzelor, evaluarea resurselor umane implicate și de elaborarea unei strategii de rezolvare sistematică.

Astfel, în domeniul corupției, cercetarea se bazează pe statistici, evoluția societății și a relațiilor din domeniile de bază, din numărul de dosare/cazuri rezolvate de instanțe și din observarea atitudinii reprezentanților statului, cât și cea a beneficiarilor — cetățenii. Datele sunt mai mult sau mai puțin alarmante, în funcție de specificul fiecărui stat, dar problema este actuală și de importanță majoră pentru buna funcționare și chiar existența statului de drept.

În privința cauzelor, putem identifica două aspecte esențiale: mentalitatea și lipsa sau insuficiența condițiilor propice pentru susținerea unei lupte anticorupție. De aici se desprind două concluzii:

- Beneficiarii acestor acțiuni sunt atât statul, cât și cetățenii, deci ei vor fi și cei implicați direct în găsirea și transpunerea măsurilor necesare pentru eficientizarea resurselor; aceasta presupune o colaborare și o responsabilizare a celor doi actori principali, care, pentru atingerea obiectivului comun, formează o echipă.
- Pentru a putea schimba mentalitatea și sistemul valoric, esențiale sunt disponibilitatea, gradul de implicare și voința actorilor pentru a crea condițiile de ordin social și instituțional, în special în sistemul educațional și al colaborării cu mass-media și organizațiile neguvernamentale.

În ceea ce privește acțiunea și răspunderea statului, trebuie reținut un aspect important: acela al colaborării interstatale, care facilitează găsirea de soluții. Astfel consider că pentru atingerea obiectivelor, este necesară implementarea politicilor de combatere și prevenire a corupției pe două dimensiuni — internațională și națională — concomitent.

Argumentele în sprijinul opiniei mele au la bază principiile lucrului în echipă și forța de constrângere a opiniei internaționale, precum și beneficiile aduse de colaborarea interstatală, manifestată prin schimburi reciproce de măsuri, informații și persoane.

În continuare propun adoptarea măsurilor pe criteriul dimensiunii, respectiv internațională și națională. Țin să menționez că măsurile propuse sunt în completarea actelor normative existente.

I. Dispoziții referitoare la angajamentul statului, ca parte a relațiilor internaționale

1. Statele semnatare se angajează să-și unească resursele și eforturile în lupta împotriva corupției.
2. Dispozițiile prezentei convenții nu aduc atingere suveranității statelor-părți, aceasta dorind să creeze un mediu cu regim special de colaborare în vederea atingerii obiectivelor comune.
3. În vederea prevenirii și combaterii corupției, statele se obligă să creeze un cadru legislativ național unitar, care să răspundă nevoilor situațiilor de fapt din fiecare stat în parte.
4. În elaborarea cadrului legislativ statele vor colabora, facilitând schimbul informațional și de personal calificat, prin organizarea unor evenimente/conferințe pe această temă.
5. Pentru combaterea și prevenirea corupției se vor implementa politici adaptate situațiilor concrete, dar respectând principiul scăderii beneficiilor și creșterii riscurilor ce ar putea rezulta din activitățile de corupție.
6. Statele semnatare vor crea în sistemul lor juridic organisme specializate care se vor ocupa de instrumentarea cazurilor/dosarelor de corupție.
7. Se va înființa la nivel național un forum/o comisie care să supravegheze modul în care politica anticorupție este implementată și gestionată, având și rolul de a menține legăturile cu structurile asemănătoare din statele — părți, participând activ prin investigarea personalului din organismele de lupta împotriva corupției.
8. Statul va facilita colaborarea interdepartamentală, precum și cea dintre agenții sistemului public și cel privat, care sunt direct implicați/interesați de modificările ce se produc prin adoptarea actelor normative ce cuprind dispoziții privitoare la combaterea și prevenirea corupției.
9. Statele semnatare vor renegocia termenii și condițiile acordării și solicitării extrădării persoanelor care săvârșesc acte de corupție, pentru a nu întârzia instrumentarea dosarelor.
10. Se va urmări prin politicile adoptate să se creeze un sistem de sancționare fondat nu numai pe pedepsirea faptei incriminate, ci și pe recuperarea prejudiciului pecuniar cauzat.
11. Statele vor urmări de asemenea și sancționarea persoanelor răspunzătoare cu transpunerea măsurilor, persoane care nu și-au îndeplinit atribuțiile sau, mai grav, au îngreunat procesul de descoperire și sancționare a actelor de corupție.
12. Statele, prin departamentele abilitate din subordinea lor, vor încuraja, sprijini și facilita, în limita resurselor umane și materiale, implicarea societății civile în demersurile de combatere și prevenire a corupției.

II. Dispoziții referitoare la modificările interne necesare României

România are o situație delicată în domeniul corupției datorită complexității și vechimii cauzelor ce au generat nivelul ridicat de corupție, în toate domeniile de activitate. Practic avem de a face cu o diversitate de forme de corupție, înrădăcinate adânc în mentalitatea românilor încă din perioada *ciubucurilor* și *a peșcheșurilor* — epoca fanariotă, accentuate de variate evoluții ale nivelului de trai. Putem reduce această

diversitate la trei numitori comuni: legislația, educația și economia. Acestea sunt domeniile unde este nevoie de schimbări majore pentru a împiedica o cădere a sistemului de stat, și odată cu el, a celui privat. Măsurile propuse vizează:

A. Statul

1. Crearea unui cadru legislativ armonizat, caracterizat prin claritate, unitate și longevitate.
2. Încetarea competiției politice prin care se anulează legile fostei conduceri și adoptarea unor legi noi, metodă prin care se creează și se amplifică starea de confuzie în rândul practicienilor.
3. Stabilirea unor condiții mai restrictive în care se pot modifica legile, în special legile de abilitare.
4. Analizarea și documentarea completă și cât mai realistă înainte de a adopta o lege, pentru a surprinde în reglementările ei cât mai multe situații actuale și viitoare, înlăturându-se necesitatea revenirii asupra dispozițiilor sale.
5. Găsirea unui sistem prin care să se reducă birocrăția supraaglomerată, astfel simplificându-se demersurile legale și înlăturându-se nevoia de a săvârși acte de corupție, ce facilitează obținerea acelorași rezultate.
6. Reorganizarea instanțelor și organelor din sistemul judiciar, precum și pregătirea specializată a unor cadre în domeniul luptei anticorupție.
7. Statul va trebui să înfăptuiască o reformă a sistemului de învățământ pe conținut, nu pe structură, informațiile transmise tinerei generații să corespundă nevoilor actuale, raportate și la cerințele pieței internaționale, construite pe un sistem al valorilor reale, democratice.
8. Reducerea beneficiilor obținute din săvârșirea de acte de corupție, prin oferirea unor condiții de trai decente, prin asigurarea unor salarii și privilegii personalului care lucrează în domeniile vulnerabile, prin aprecierea statutului de funcționar public.
9. Stabilirea unui sistem sancționator direcționat către făptuitori, dar și către cei care împiedică soluționarea cazurilor de corupție, urmărind recuperarea prejudiciilor (amenzi cu valori ridicate, confiscarea bunurilor, obiect al schimbului).

B. Societatea civilă / cetățenii / tinerii

10. Dintre măsurile pe care tinerii le au la dispoziție, consider că cea mai importantă este curajul de a avea idei. O idee poate fi mai periculoasă decât o acțiune. Astfel, campanii de dezbatere, conferințe, memorandumuri, asocieri, colaborări cu presa națională, dar și internațională, posibilitatea de a face propuneri legislative, crearea unor grupuri și ONG-uri care să militeze pentru combaterea corupției, dar mai ales prin puterea exemplului, a perseverenței, a numărului, a votului, a formării unei opinii publice naționale și internaționale.
11. Condițiile actuale din România denotă dorința conducătorilor de a ține cetățenii într-o stare de confuzie - prin legislație neuniformă și învățământ îndocrinar și aproape inutil de practic, și dependență față de stat - prin asistența socială din partea statului, care blochează orice inițiativă de schimbare, de jos în sus, de la cetățean către centru, de teama pierderii singurei surse de venit.

12. Un aport semnificativ consider că poate fi făcut de tineri în domeniul privat, prin promovarea politicilor anticorupție și oferirea de soluții practice, printre care chiar o evaluare a personalului, prin simpla angajarea a persoanelor care militează pentru prevenirea corupției.
13. Un obiectiv trebuie să fie reducerea dezinteresului cetățenilor față de probleme de interes național/corupția, prin conștientizarea acestora că reprezentanții aleși nu ne fac un favor adoptând anumite legi, ci acest lucru intră în atribuțiile/obligațiile lor, că ei răspund în fața noastră. Acest obiectiv va fi realizat prin organizarea unor cursuri de informare prin care să se transmită un minim de cunoștințe despre drepturile cetățenilor, Constituție și forța și rolul acestora în procesul decizional.
14. Acțiunile societății civile sunt de determinare a conducătorilor să respecte jurământul făcut la asumarea funcției în fața poporului și a Lui Dumnezeu, dar și de a le reaminti că o casă fără întreținere cade sub propria greutate.

Dispoziții finale

Statele se angajează prin prezenta convenție să facă toate demersurile necesare pentru a apăra valorile statului de drept și pentru a colabora ghidându-se după principiile transparenței, respectului față de oameni, solidarității, dreptății, responsabilității, eticii și democrației.

PREMIUL III — ANGAJAMENTUL ANTICORUPȚIE AL STUDENȚILOR

Ioana Felicia Roșca

Facultatea de Drept

Universitatea București

Preambul

Studentii, segmentul energic al fiecărei societăți,

preocupați de realitatea societății actuale surprinse și în studiul efectuat de Banca Mondială, care confirmă că mita este percepută ca un fenomen normal, atât la nivel înalt cât și cotidian;

cunoscând teoria lui Paul Collier potrivit căreia “odată ce corupția devine un fenomen acceptat, reversul situațiilor care au creat-o nu este de ajuns pentru a o combate” ;

analizând studiul făcut de Dan Banciu și Sorin Rădulescu privind percepția publică a corupției în România care arată agravarea situației generate de corupție, propunând înăsprirea sancțiunilor;

conștienți de faptul că lucrurile nu se vor schimba doar lecturând o bibliografie vastă;

salutând multitudinea de agenții, strategii, comisii pe lângă ministere, direcții care funcționează împotriva corupției, sau mai bine înțeles - din corupție, asemenea unor organisme interdependente;

amintind că dincolo de reglementări și teoretizări ale corupției, este necesară acțiunea efectivă;

realizând sprijinul de care se pot bucura din partea organizațiilor mondiale ca Organizația Națiunilor Unite, Organizația Economică pentru Cooperare și Dezvoltare care acordă o deosebită importanță societății civile în lupta împotriva corupției;

hotărâți că este momentul să iasă din Bibliotecă și să ia acțiune

au convenit cele ce urmează:

I. Dispoziții generale

Prezentul angajament are ca obiect:

- implementarea de către studenți a unor măsuri care au ca scop prevenirea, combaterea și sancționarea corupției;
- sporirea vizibilității costurilor pe care le generează corupția și promovarea intoleranței față de toate actele de corupție indiferent de nivelul sau gravitatea cu care se produc;
- crearea unui curent anticorupție în rândul studenților.

Principii generale:

- Libertatea de exprimare, dreptul de a te asocia sau cel de a te informa sunt doar câteva garanții care dau studenților oportunități și mijloace în combaterea corupției.
- Studenții se pot mobiliza și pot forma grupuri în jurul aceluiași interes;
- Cel mai eficient mijloc de combatere a corupției este neperpetuarea acesteia. Noile generații pot înlocui vechile obiceiuri fără a le moșteni. Mentalitățile se pot schimba, iar tinerii sunt schimbarea.

II. Direcții de acțiune

- organizarea unui program de conferințe și seminare, la nivel local și național, în colaborare cu asociațiile studențești pe tema anticorupției;
- campanii de informare a cetățenilor atât cu privire la obligațiile legale ale instituțiilor și ale funcționarilor publici, cât și cu privire la modalitățile de luptă împotriva fenomenului corupției;
- desfășurarea unor cluburi de dezbateri la care să participe atât studenți cât și oficiali ai instituțiilor ce au ca obiect lupta anticorupției;
- crearea unui eveniment care să aducă studenți din diferite domenii în același cadru de lucru pentru a spori angajamentul și creativitatea în combaterea corupției prin diferite activități;
- organizarea unei expoziții de fotografie pe tema anticorupției;
- crearea unui simbol care poate fi purtat de orice student și care arată preferința pentru anticorupție;
- perpetuarea acestor acțiuni la nivel internațional;
- organizarea unor școli de vară;
- colaborarea cu universitățile ca în cadrul acestora să se desfășoare cursuri anticorupție;
- sancționarea actelor de corupție prin promovarea intoleranței față de aceste acte;
- promovarea acestor acțiuni prin intermediul platformelor online și mass-media;

III. Monitorizare și evaluare

- în tot acest proces de creare a unui curent anticorupție în rândul studenților se va forma un comitet care va monitoriza și facilita organizarea evenimentelor;

- comitetul va fi constituit din membrii ai asociațiilor studențesti din diferite universități;
- agenda va fi stabilită sub forma unei strategii anuale;
- la finalul fiecărui eveniment vor fi acordate formularele de evaluare, iar în cadrul comitetului se vor lua decizii pentru îmbunătățirea viitoarelor evenimente;

Corupția poate fi învinsă de la nivelul fiecărui cetățean. Avantajele de care dispun studenții nu sunt doar energia și apartenența la un grup destul de răspândit ci mai importante sunt inițiativa, capacitatea de focalizare, cât și o imaginație aventuroasă care nu poate fi oprită de granițele realității pătate de corupție. Studentul este un visător, dar dacă reușește să mobilizeze acțiunea colectivă atunci el produce o nouă mentalitate - arma principală împotriva corupției

MENȚIUNE — SOCIETATE VS. CRIMINALITATE

Iustina Costea

Facultatea de Drept

Universitatea Al. I. Cuza Iași

Sociologul francez Émile Durkheim menționa într-una din lucrările sale: “Criminalitatea face parte din societate la fel de normal ca nașterea și decesul, iar o societate fără crimă ar fi patologic supra-controlată astfel că teoretic, crima ar putea să dispară cu desăvârșire numai dacă toți membrii societății ar avea aceleași valori, dar o asemenea standardizare nu este nici posibilă și nici de dorit”.

Plecând de la premisa că fenomenul criminalității este indisolubil legat de societate și că apariția sa poate fi identificată încă de la primele forme de civilizație, deducem faptul că stoparea, eradicarea acestuia ar fi posibilă doar într-o lume utopică, la nivel concret având la dispoziție instrumente doar pentru stoparea și diminuarea acestei forme de manifestare a corupției și a efectelor sale extrem de nocive.

Extinderea fenomenului de corupție pe un număr mare de paliere și chiar specializarea acestuia în cazul anumitor domenii, relevă pericolozitatea sa, pornind de la un nivel minimal sub forma “micilor atenții” și culminând cu activități ale criminalității organizate.

Pentru identificarea instrumentelor în ceea ce privește problema corupției sub forma criminalității organizate - îndeosebi a criminalității gulerelor albe - este indicată analiza tridimensională a acesteia, luând în considerare cele mai importante trei elemente: Cauzele (factorii generatori de criminalitate), Efectele (consecințele umane, sociale, psihologice, economice) și Soluțiile (instrumentele pentru combaterea acestui fenomen, măsurate și evaluate din punct de vedere științific, pentru diminuarea acestuia în funcție de resursele și strategiile existente). Și pentru că acestea nu pot fi studiate decât conexându-le, în cele ce urmează, vor fi expuse în această manieră.

Baza activităților criminalității gulerelor albe este reprezentată de interesul vădit pentru maximizarea profiturilor, indiferent că aceasta se realizează prin mijloace licite sau ilicite. Persoanele implicate se bucură de un statut socio-economic ridicat și respectabil și exploatează în mod conștient încrederea celorlalți, utilizând manopere ingenioase spre a evita descoperirea faptelor ilicite pe care le comit în virtutea scopului și a statusului pe care le dețin, toate acestea realizându-se în cadrul unei organizări complexe, caracterizată de relații foarte strânse între membrii participanți. Cu alte cuvinte, dictonul lui Machiavelli, “scopul scuză mijloacele”, este interfața care le întărește acestor infractori convingerea că actele lor sau mijloacele utilizate nu sunt ilicite, ci dimpotrivă, au un drept personal de a încălca legea, prin poziția pe care o au. Totodată, demne de luat în considerare sunt și starea de anomie și lacunele legislative ce permit cu ușurință eludarea legii, mai ales de către cei care îi cunosc foarte bine conținutul și știu cum să o interpreteze spre a-și duce la îndeplinire interesele. Luând în considerare cele menționate până acum, de cele mai multe ori, acești pioneri ai criminalității organizate, nu sunt incriminați din cauza comportamentului lor, sau dacă acele comportamente sunt incriminate, aceștia nu sunt urmăriți în justiție după regulile generale, aplicabile infractorilor în sensul clasic al acestui termen.

Pe de altă parte, societatea nu reacționează în sensul unei atitudini care să îi descurajeze pe acești infractori, ci dimpotrivă, ceea ce îi ajută pe aceștia în atingerea scopului inițial, anume reușita și succesul financiar și profesional. Faptul că acest tip de criminalitate nu este caracterizat de forță, de violență fizică, duce la necunoașterea de către societate a acestor fapte sau la tratarea cu indiferență, în cazul cunoașterii lor. Și pentru a-și asigura și mai ușor reușita în planurile stabilite, acești actori pe scena criminalității creează și susțin

sisteme birocratizate și politizate, urmărind ca procedurile de urmat să fie greoaie, să se desfășoare pe o perioadă lungă de timp, și dificil de urmărit sau depistat, în cazul comportamentelor ilicite îmbinate cu cele licite.

Toate acestea se construiesc pe baza unor conexități consecvenționale și etiologice senzaționale, făcând imperceptibilă transformarea relației de conformare cu regulile statului, într-una de conflict, având efecte drastice în societate. Între aceste efecte drastice se încadrează în primul rând sărăcirea populației, adâncirea anomiei deja existente, intensificarea fenomenului de corupție la toate nivelurile sale, lipsa de efect a măsurilor de prevenție generală și specială și implicit ineficacitatea măsurilor de combatere a acestui fenomen.

Iată așadar prezentate pe scurt cauzele și efectele acestui cancer al societății caracterizat de "efectul bulgărelui de zăpadă" ce pare a nu mai avea sfârșit. Și totuși, având în vedere chestiunile antamate, este imperios necesară căutarea și implicit găsirea unor soluții care, așa cum am precizat și mai devreme să încetinească măcar acțiunea recrudescență a acestui fenomen asupra societății în care trăim.

Principala soluție care ar trebui să apară într-o astfel de situație, este crearea unui sistem legislativ complet, corect, concret și egal pentru toți subiecții săi, care să nu mai lase sub nicio formă posibilitatea interpretării sau eludării acelor prevederi care permit aceasta. Această soluție implică seriozitate din partea celor ce elaborează legile, dar totodată și cunoștințe consolidate în domeniu, responsabilitate și integritate morală și profesională. În acest sens, ar fi binevenită intervenirea în sensul modificării condițiilor de accedere în arcul parlamentar sau guvernamental, eliminând maximal elementul politic și accentuând criterii precum: studii superioare în domeniul științelor juridice, politice, economice, implicit nivel doctorat (pentru a evidenția utilitatea activității de cercetare), o vârstă de minimum 30 de ani pentru a se da curs experienței pe care o persoană o poate dobândi și care este deosebit de importantă, dar și standarde foarte ridicate în ceea ce privește atât rezultatele din timpul studiilor cât și cele din timpul vieții profesionale.

O altă soluție ar putea consta în debirocratizarea și depolitizarea procedurilor financiare, fiscale, administrative, în scopul minimizării intervenției partidelor politice, dar și a identificării elementelor ilicite ce caracterizează activitatea criminalității gulerelor albe.

Un alt remediu împotriva acestei probleme stringente, ar putea fi accentuarea atitudinii punitive a statului, raportat la acest tip de comportamente, specializarea permanentă a instanțelor de control și crearea de instanțe specializate spre o mai corectă aplicare a legii.

Totodată și implicarea sporită a DNA și DIICOT în sensul infiltrării agenților sub acoperire spre a descoperi neregulile din diverse operațiuni se constituie într-o soluție

Tuturor acestora li se adaugă o abordare integrată a statului prin instrumente politice și economico-financiare și strategii privind utilizarea noilor tehnologii destinate contracarării acestui fenomen în ansamblul său, punerea în concordanță a legislațiilor penale internaționale, dar și schimburile de informații între state spre a combate mult mai ușor grupurile organizate pe teritoriul mai multor state.

În concluzie, deși criminalitatea gulerelor albe este o formă de manifestare a corupției la un nivel foarte înalt și pare un domeniu greu de pătruns, dar și mai greu de combătut datorită caracteristicilor sale foarte ușor de confundat cu situațiile obișnuite, licite, totuși, considerăm că instrumente și modalități de stopare și combatere a acestui fenomen există și pot fi implementate la nivel practic, chiar dacă se vor întâmpina oarecare dificultăți din aceleași motive.

MENȚIUNE — CORUPȚIA „LEGALĂ”

Raluca Ioana Brătuleanu

Facultatea de Drept

Universitatea Al. I. Cuza

Introducere

Corupția este strâns legată de o societate întemeiată pe cultul banului, este chiar un element inerent al unei astfel de societăți. Conform definiției dată de DEX, corupția înseamnă abatere de la moralitate, de la cinste, de la datorie. Observăm astfel că acest fenomen este strâns legat de o țară în care, pentru a primi o îngrijire decentă la doctor, trebuie să scoți o atenție din buzunar, ori pentru a primi atenția cuvenită în oricare din instituțiile statului, trebuie să cotizăm conform obiceiului, citind cu un oarecare sarcasm anunțul mare de pe perete “ LA ACEST GHIȘEU NU SE PRIMESC ATENȚII!” și în condițiile în care suntem afectați de criza economică. De la obținerea unei informații de la secretariatul facultății, contra unui pachet de cafea, până la obținerea unui pașaport în timp util, contra unei sume de bani așezată ordonat într-un plic alb, atașat în dosarul cu acte, suntem supuși unor reguli nescrise cu efecte progresive, ușor de implementat, dar aproape imposibil de abrogat.

Corupția “legală”

Consider corupția “legală” mai periculoasă formă de corupție, se deosebește de cea tolerată și de cea ilegală, și cuprinde respectarea aparentă a dispozițiilor legii, dar încălcarea moralității. În societatea capitalistă în care trăim există instituții specializate în fentarea legii, și mă refer aici la nenumaratele societăți de avocatură, la societățile de consultanță financiară care își plătesc angajații cu sume ce depășesc cu mult salariul mediu pe economie într-un stat afectat de criza economică. Angajații unor astfel de societăți sunt recrutați ori dintre cei care au lucrat întâi la stat, care cunosc sistemul din interior și știu cum poate fi fentat ori dintre studenții silitori din universități.

Majoritatea celor care lucrează la astfel de societăți specializate în furt nu au nici pe departe conștiința faptului că exercită o formă a corupției. Pentru toți, accesarea la astfel de firme, reprezintă o importantă ascensiune socială. Nu există nici cea mai mică preocupare pentru adevăr. Contează interesele clientului, poți să minți în toate felurile și să interpretezi legea așa cum îți convine, interesele clientului care te platește sunt cele care te subjugă.

Subliniez că aceste instituții funcționează potrivit legii în vigoare, lege permisivă, ce lasă loc de interpretare, susținute de recursurile în interesul legii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, care în loc să dea o soluție unitară unei probleme, face loc altor interpretări, în funcție de interesele “baronilor societății”. În cuantumul onorariilor practicate este inclusă și eventuala mită pentru judecător sau procuror, în funcție de greutatea clientului. Bineînțeles, în cazul în care clientul este vinovat și onorariul crește corespunzător. Astfel, cei care aplică această metodologie la locul de muncă, vor avea aceeași mentalitate pervertită și în viața de zi cu zi. Susțin dreptatea celui care plătește. Că adevărul nu se confundă întotdeauna cu dreptatea este un lucru ignorat de cei corupți.

Problematică este accesarea în număr mare a tinerilor la astfel de practici, spiritul civic, responsabilitatea deciziilor și conștiința curată nefiind elemente de interes. De aceea partidele politice recrutează în număr mare tineri, pe care îi pregătesc în scopul ocupării unor funcții bugetare, tineri care vor răsplăti eforturile partidului prin urmărirea realizării intereselor acestuia, nu tocmai benefice pentru întreaga

populație. Acești pionieri a grupurilor de interese, în caz că nu cotizează cu informațiile necesare, pot fi șantajați cu retragerea susținerii politice, fapt ce ar echivala cu retragerea lor din funcție.

Cele mai bune afaceri se fac din “pământul” statului. Studiu de caz

Este bine cunoscut faptul că, dacă ai cele două ingrediente necesare: o afacere (construcțiile merg cel mai bine) plus grad de rudenie cu o persoană cu o funcție importantă în stat, sponsorizezi o campanie electorală, ori oferi susținere publică unui candidat la o funcție importantă, tu ca persoană importantă, eforturile tale pot fi răsplătite printr-un contract cu primăria/statul. O rețetă ce nu poate da greș, nici măcar pentru cei cu patru clase, care abia reușesc să citească, datorită legii mult prea permissive din România. Cu toții am auzit de profitabilele contracte cu primăria. De ce e corupție legală? Pentru că toată lumea știe, dar nimeni nu reușește să le facă nimic.

- **Cum se procedează?** Se anunță public organizarea unei licitații cu privire la un contract, se elaborează un caiet de sarcini ce poate fi consultat contra cost de către cei interesați, se organizează licitația, se alcatuiește o comisie care analizează ofertele firmelor care au depus dosarul de participare și dacă acestea îndeplinesc condițiile, se stabilește un punctaj pe baza caietului de sarcini și se stabilește câștigătorul licitației.

- **Cum se fraudează?** Se anunță în mod public cu întârziere licitația, astfel că dosarele nu pot fi depuse în termen de persoanele interesate. Persoanele cu relații iau la cunoștință despre licitație înainte de publicare, aduc câteva firme care să concureze cu ele, ca să nu lase loc de interpretari, și câștigă “cine trebuie”. În cazul în care, din greșeală, mai apare o firmă la licitație, și face contestație, se găsesc motive de respingere (obține un punctaj mai mic, nu îndeplinește o condiție). Caietul de sarcini poate avea uneori un preț ridicat, astfel ca nu toată lumea să și-l permit, mai ales cunoscând “regulile jocului”, adică faptul că nu prea au șanse să câștige licitația. O altă metodă este nerespectarea confidențialității ofertei, astfel că cel ce trebuie să câștige licitația, face oferta cea mai avantajoasă, chiar dacă apoi solicită o sumă mai mare, prin acte adiționale. Pentru a evita organizarea unei licitații publice, se poate alege varianta împărțirii sumei totale în mai multe contracte, cu valori mai mici, astfel încât achizițiile să se poată face prin încredințare directă.

- **Exemplu practic:** Județul Teleorman. Ingredient 1: soția acționară la o firmă de mobilă. Ingredient 2: este soția prefectului. Rețetă: se adaugă spital ce are nevoie de mobilă, apoi se amestecă mobilă ce în magazin costa 67 lei per bucată, dar este vândută spitalului cu 226 lei per bucată.

- **Soluții:** depolitizarea instituțiilor publice, înlăturarea fenomenului nepotismului în instituțiile publice, accesul la control efectiv asupra licitațiilor a mass-mediei sau ONG-urilor specializate în depistarea corupției, și o soluție pe cât de simplă, pe atât de valabilă după părerea mea, interzicerea participării la licitațiile publice a firmelor ce aparțin rudelor angajaților primăriei până la gradul IV (condiție regăsită la orice concurs). Nu sunt soluții ce vor îndepărta definitiv corupția, însă cu siguranță se va simți o schimbare. O soluție radicală ar putea fi schimbarea sistemului de licitație, a înscrierii tuturor firmelor cu obiectul de activitate într-o bază de date, anunțarea în timp real a licitației prin e-mail și dezvaluirea publică și pe loc a ofertei de preț prin înmanarea tuturor dosarelor comisiei pentru citirea ofertei fiecărei firme.

Corupția - de la mic la mare. Soluții optimiste

- **Cine a inventat corupția?** Răspunsul clar este că nu noi, românii. Noi doar am adoptat-o și modelat-o după societatea noastră, ajutată de legile comandate de grupurile de interese, cunoscând o ospitalitate de invidiat, cu pâine și sare, tipic romanescă.

- **De ce am adoptat corupția?** Pentru că este printre puținele lucruri care funcționează fără piedici, se dezvoltă repede și produce efecte permanente, nesuscetibile de schimbare radicală. Aduce venituri considerabile în buzunarele individului, pentru care nu plătește impozite, și nu este tocmai ușor de descoperit și pedepsit. Probabil, cândva, s-a pornit de la o formă de corupție timidă, tolerată, dar care, a crescut din ce în ce mai mult, infiltrându-se apoi în organismele de stat, până la cel mai înalt nivel. Astfel, începând de la cel mic, individul comun, cu un salariu mic, ce încearcă să-și aducă un venit în plus, până la marii afaceriști care doresc venituri substanțiale, ne putem da seama că trăim într-o societate ce a uitat de principiile moralității, și a cunoscut puterea banului. Cauza majoră a acestei schimbări este, după părerea mea, sărăcia și lipsa serviciilor de calitate (în sensul profitării de aceste servicii de calitate, în mod gratuit, sau cu plata prețului corect). Ne influențăm reciproc printr-o conduită greșită, și ajungem, fără a ne da seama, să adoptăm concepții greșite. Regulile ospătariei (plata bacșului ospătarului care te servește), au ajuns să fie aplicabile în orice domeniu. Ceea ce este mai grav este că azi dăm o floare, mâine un pachet de cafea, poimaine un plic cu bani, și astfel contribuim la creșterea nivelului de cotizare, în timp ce salariile nu cresc.

- **Soluții optimiste:**

1. Recrutarea tinerilor în ONG-uri specializate în combaterea corupției;
2. Informarea populației asupra efectelor corupției, prin materiale publicitare, spot-uri TV, în școli și în firme, prin organizare de cursuri;
3. Informarea populației asupra măsurilor efective ce pot fi luate pentru combaterea actelor de corupție și riscurile ce le implică efectuarea unui act de corupție, sancțiuni;
4. Depolitizarea instituțiilor publice și scăderea impozitelor pentru persoanele cu venituri mici;
5. Informarea obiectivă asupra cazierului, cunoștințelor dobândite ale aleșilor noștri (licență, masterat, doctorat), dar și informarea asupra calității unității de învățământ pe care au urmat-o;
6. Înlăturarea fenomenului nepotismului și anunțarea în mod public a descoperirii unor astfel de relații, și urmărirea mai atentă a acțiunilor acestor persoane ;
7. Elaborarea unor forme de control mai eficiente;
8. Aplicarea corectă și concretă a dispozițiilor legale privind actele de corupție;
9. Pedepsirea mai aspră a actelor de corupție și mărirea termenului de prescripție extintivă pentru astfel de infracțiuni;
10. Sprijinirea mass-mediei în descoperirea și publicarea actelor de corupție mai intens;

MENȚIUNE — ANTICORRUPTION. PRICELESS? YOU THINK SO? REALLY?

Aurelian Cezar Cherciu

Centrul de Excelență în Studiul Imaginii,

Universitatea București și Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Judecând după vizualul posterului ales cu ocazia zilei internaționale a luptei împotriva corupției, prin asocierea voită cu sloganul Mastercard, tentația indusă receptorului este de a conchizi că, în linie cu mesajul „Don’t think so, really”, corupția nu e de neprețuit. A pune acel “price tag” pe fenomenul corupției este o alegere extrem de inspirată poate și numai din cauza faptului că vizualul rămâne cel puțin la fel de puternic odată realizată „fotografia” lui în negativ. Propun, ca simplu exercițiu de imaginație, operarea unei singure modificări asupra posterului în cauză, prin adăugarea prefixului „ANTI” înainte de „CORRUPTION”. Întrebarea firească ce rămâne de adresat în acest moment este dacă acel camaraderesc „Don’t think so, really” rămâne pentru cei implicați în lupta anticorupție la fel de ușor de îmbrățișat ca în situația inițială.

Îndepărtându-ne în oarecare măsură de modelul oferit în regulamentul concursului pentru redactarea Convenției/Cartei, justificarea paragrafului anterior și a celor următoare este că, înainte de a face propuneri menite să vină în sprijinul UNCAC, ar fi recomandabil ca măcar tinerii să conștientizeze existența dilemei mai sus prezentate înainte de a veni cu orice tip de idee generală sau particulară în orice direcție. Și asta cu atât mai mult cu cât vizualul este atât de generos, oferind o porțiță de discuție într-o direcție poate pe nedrept neglijată de cele mai multe ori și, totodată, un bun prilej de introspecție pentru actorii implicați în acest domeniu, în spiritul deplinei transparențe.

Așadar, în spațiul limitat avut la dispoziție, cunoscând deja nenumăratele argumente pentru justificarea luptei anticorupție și fără a lua poziție de o parte sau alta a baricadei, propun o scurtă trecere în revistă a unei posibile pledoarii contra luptei împotriva corupției. Iată doar câteva dintre cele mai des întâlnite și dezbătute conținuturi:

1. Lipsa măsurilor anticorupție reduce birocrăția și grăbește implementarea practicilor administrative ce guvernează forțele pieței. Oficialii corupți au astfel motivația de a crea un sistem propice dezvoltării economice și, drept urmare, corupția pornește un „domino” de beneficii pentru toți actorii economici, făcând birocrățiile suprareglementate cu mult mai eficiente. (Fleishman, Joel L. 1981. “Self-Interest and Political Integrity” în Joel L. Fleishman, Lance Lieberman and Mark H. Moore, *Public Duties: The Moral Obligations of Government Officials*. Cambridge, MA: Harvard University Press)

2. Corupția este un concept occidental și neaplicabil în multe dintre societățile percepute ca fiind tradiționale. Structura socială și tradiția politică a multor state se bazează pe beneficiile schimbului dintre „recompensă” și serviciul oferit de către un „oficial” și nu pot supraviețui în lipsa acestui „troc”. (Frederickson, H. George. 1997. *The Spirit of Public Administration*. San Francisco, CA: Jossey-Bass)

3. Corupția se manifestă preponderent în țările aflate în curs de dezvoltare și ar trebui percepută ca un soi de „boală a copilăriei”. Țările dezvoltate au fost la vremea lor cele mai corupte societăți din lume, iar corupția ar trebui văzută ca un efect secundar al capitalismului emergent sau al apariției pieței libere, iar țările subdezvoltate nu pot combate corupția fără a fi atins mai întâi un nivel economic suficient de ridicat pentru a avea resursele necesare acestui demers. (Kaufman, Herbert. 1977. *Red Tape: Its Origins, Uses and Abuses*. Washington, DC: The Brookings Institution)

4. În multe țări, corupția poate fi privită ca un răspuns natural la lipsurile dintr-un domeniu sau altul. „Cererea” sau nevoia generală pentru lucruri precum accesul la educație, sistemul sanitar, tratamentul corect din partea sistemului judiciar etc. este mult mai mare decât „oferta” sau capacitatea sistemului public de a le acoperi, iar singura modalitate de a împiedica întregul sistem să intre în „moarte clinică” este prin a percepe corupția ca pe o monedă de schimb. Astfel, prin corupție se poate stabili prețul de echilibru al unui anumit bun ori serviciu. (Henriques, Diana B. 1986. *The Machinery of Greed: Public Authority Abuse and What to Do About It*. Lexington, MA: Lexington Books)

5. Corupția nu este o problemă de sine stătătoare, ci mai degrabă un simptom al unor grave erori de fond ale guvernelor din țările în curs de dezvoltare, precum și din statele dezvoltate. Dincolo de efectele extrem de nocive pe termen mediu și lung pentru orice tip de economie, așa cum se întâmplă de fiecare dată fără excepție, implementarea politicilor de stânga rezultă, printre multe alte dezechilibre, într-o întreagă rețea de reglementări anevoioase de aplicat și duce la apariția unor aparate de stat disproportionat de mari, fapt ce favorizează dezvoltarea unui climat propice corupției. A purta o luptă împotriva corupției în acest status-quo nu va rezolva nimic fără ameliorarea în prealabil a problemei de fond. (von Mises, Ludwig. 1949. *Human Action: a treatise on economics*. New Haven, Yale University Press).

Exemplele pot continua, dar problema monetizării corupției deschisă de vizualul acestui concurs este probabil cel mai bine punctată în „The Pursuit of Absolute Integrity: How Corruption Control Makes Government Ineffective” (Anachiarico, Frank & James B. Jacobs. 1996. Chicago, IL: University of Chicago Press). Printr-o demonstrație extrem de bine documentată și plină de bun simț, autorii demonstrează de ce pseudo — teorii referitoare la fenomenul corupției, luate drept bune în discursul public, nu pot fi fundamentate științific așa cum nici un domeniu aparent derizoriu, dar la fel de nociv precum astrologia, nu poate emite astfel de pretenții. Neglijând faptul că, precum în cazul terorismului, chiar și numai dificultățile survenite din simpla încercare de definire a conceptului de corupție constituie o reală problemă în a aborda acest subiect, cheia de boltă a argumentului ce descalifică marea majoritate a politicilor de anticorupție rezidă în necontorizarea și nemonetizarea costurilor reale presupuse de aceste demersuri așa cum în astrologie sunt contabilizate doar predicțiile reușite (coincidențe, cum ar putea spune unii), și nu și cele neconforme cu realitatea („camuflete” de obicei prin meșteșugul cuvintelor alese voit ambiguu ori prin pseudo argumente științifice). Din acest motiv, fără titlu de recomandare, probabil un lucru extrem de binevenit ar fi dacă actorii implicați în lupta anticorupție să perceapă această activitate mai degrabă ca pe o artă (ca și astrologia) și mai puțin ca pe o știință. Oricât de eretic ar suna, nu e deloc diferit de argumentul lui Mises în ceea ce ține de „imposibilitatea calculului economic în socialism”, acest lucru neînsemnând altceva decât că politicile anticorupție și corupția pot de cele mai multe ori să fie la fel de dăunătoare societății și dezvoltării acesteia.

Pentru a veni însă cu o propunere ancorată în realitate, așa cum o cere concursul, ar trebui ca eforturile luptei împotriva corupției să nu piardă din vedere faptul că, scopul final este de a aduce o ameliorare a vieții cetățenilor, din punct de vedere economic și social, cu tot ceea ce presupune aceasta, și nu de a irosi resurse inutile atunci când nu este cazul, provocând pe deasupra prejudicii suplimentare cetățenilor pe care dorește să îi protejeze.

Este de așteptat însă că o astfel de schimbare de mentalitate să întâmpine o rezistență serioasă din partea guvernelor, organizațiilor internaționale și chiar a societății civile. Însă, parafrazându-l pe Peter Eigen, fondatorul TI, în cadrul conferințelor TEDxBerlin din noiembrie 2009 (http://www.ted.com/talks/peter_eigen_how_to_expose_the_corrupt.html), nu toate ONG-urile sunt bune, iar societatea civilă trebuie să facă reale progrese în domenii precum transparența financiară, reprezentativitatea în cadrul populației și, mai ales, competența liderilor săi.

Acest ultim punct al lui Peter Eigen, competența liderilor societății civile, este de fapt și sursa de inspirație în încercarea de a reconcilia argumentele pro și contra luptei anticorupție. Așadar, considerând adevărată ipoteza că „atât la nivel global, cât și la nivel național, Transparency International precum și alte entități au demonstrat prin cercetări capacitatea distructivă a corupției, felul în care aceasta frânează dezvoltarea durabilă, creșterea economică, libera competiție și calitatea vieții”(așa cum ni se spune în prezentarea concursului) și,

luând drept bună estimarea făcută de Banca Mondială conform căreia „prețul” corupției este de cel puțin un miliard \$USD/an la nivel global (<http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/NEWS/0,,contentMDK:20190295~menuPK:34457~pagePK:34370~piPK:34424~theSitePK:4607.00.html>, punctul 4), singura mea propunere, menită să combată în spiritul UNCAC tocmai aceste aspecte, vizează o mai bună educație economică a tinerilor ca factor de schimbare ce ar rezulta în sporirea competenței în rândul societății civile, lucru împotriva căruia nici cei mai înflăcărați apărători ai argumentelor împotriva luptei anticorupție nu ar avea nimic de obiectat:

- I. Fiecare stat membru al Convenției se obligă să ofere burse de studiu în valoare de minim 10% din cuantumul daunelor estimate de Banca Mondială ca urmare a corupției. Aceste burse vor fi destinate aprofundării studiilor economice la una dintre primele 10 programe de specialitate din Statele Unite, conform topului alcătuit de NRC (National Research Council).

Dispoziții finale:

Fiecare stat parte la Convenție se obligă să ia măsuri legislative în conformitate cu legea internă pentru îndeplinirea acestei obligații asumate.

MENȚIUNE — CORUPȚIA NU ESTE UN DREPT, NOI AVEM ALTE DREPTURI

Georgel Vîlsan

Facultatea de Administrație Publică

Școala Națională de Studii Politice și Administrative

În contextul zilelor noastre, discutarea și găsirea de soluții referitoare la corupție reprezintă o necesitate de importanță majoră în definirea unei societăți moderne, caracterizate de un mediu înclinat spre binele societății prin prisma dezvoltării sustenabile.

Încă de la începuturile societății distrugerea, influența și prădarea au caracterizat omenirea până la instaurarea Imperiului Roman, care odată cu deținerea puterii a introdus primele măsuri de eliminare ale acestor fărâdelegi prin impunerea de legi fiscale și de conduită, care cu timpul au avut efect pozitiv în menținerea echilibrului și ordinii sociale. Trecând la perioada regatelor, unde asemenea erau implementate legi sau ordine cu caracter de stopare a mijloacelor de corupție în societate, nu se lua însă în calcul faptul că principiul ereditar la deținerea tronului reprezenta de fapt, un mijloc de a menține familia în nivelul puterii (același caz era și în perioada Imperiului Roman). Ceea ce se explică prin faptul că aceste metode definesc caracterul uman, care era interesat în clădirea de beneficii personale prin transmiterea puterii ori mai târziu a resurselor.

Proveniența cuvântului “corupție” își are originea în latinescul *corruptus* care însemna corupt, rău, distrugător sau dăunător. Căutând definirea cuvântului în contextul zilelor de azi, vom observa că nu doar înțelesul ci și modul de a-l interpreta s-a schimbat/actualizat conform evenimentelor ori cauzelor actuale.

Având în vedere tacticile și metodele de anihilare sau stopare a corupției din zilele noastre, remarcăm un document de importanță majoră cu caracter internațional: Convenția Națiunilor Unite din data de 31 octombrie 2003 adoptată la New York la care și statul nostru a luat parte, ratificând prin Legea nr. 365/2004. Acest pas este unul de mare importanță, deoarece statisticile și rapoartele referitoare la nivelul de corupție asupra țării noastre, defineau un cadru propice fenomenului de corupție. Mai ales, raportul cu privire la indicele de percepție a corupției realizat în anul 2009, releva faptul că nivelul corupției este foarte ridicat (ICP aprox. 4, pe o scară de la 1 la 10). Acest lucru este evidențiat și de faptul că regimul politic ante '89 a fost unul comunist, urmat de unul capitalist cu tente democratice discrete. Cazurile de sociopatie caracterizează fenomenul discutat, însă dezvoltarea lui devine vizibilă atunci când se ajunge la nivelul în care măsurile de combatere a corupției sunt inexistente ori sunt interpretate sau tratate greșit de către stat și societate. Accentuând ideea, sunt convins de faptul că eliminarea și împiedicarea dezvoltării corupției la nivelul unui stat sau a mai multor state, ține în mare măsură de modul de prevenire și implementare de noi soluții, cooperare la nivel internațional și național, de modul de educare sau conștientizare a populației asupra acestui fenomen, cât și participarea activă în combaterea lui.

Perspectiva pe care o am asupra stopării corupției are legătură în mare parte cu ceea ce Convenția ONU împotriva corupției din 31.10.2003 aduce în discuție, se regăsește în următorul plan:

I. Implementarea cât mai eficientă a legilor referitoare la combaterea corupției prin modul de abordare al autorităților susținute masiv de stat. Aplicarea să fie cât mai agresivă (a se înțelege cu scopul a se face înțelese metodele și efectele ei) și structurată pe un plan clar de durată lungă. Realizarea planului și a politicilor să se realizeze cu ajutorul unui stat cu competență ridicată și grad scăzut de corupție, care a ratificat la prezenta convenție, deoarece nu este de ajuns doar să supravezeze.

2. Promovarea de campanii de conștientizare a societății cu privire la corupție și modalitățile de prevenire, începând cu elevii din clasele generale (nivelul clasei a VI-a), liceeni, studenți și continuând cu angajații din instituțiile publice dar și cei din mediul privat. Campaniile să fie structurate în așa fel încât să aibă caracter informativ-educativ și să susțină părerea și implicarea activă a participanților. Pornind de la nivelul clasei a VI-a în care consider că activitățile extracuriculare accentuate pe dezvoltarea comportamentului și implicarea activă în cadrul societății cu impact pozitiv (pornind cu protejarea mediului și terminând cu seminarii referitoare la modul în care să privim relațiile cu ceilalți). Acest mod de activități se poate realiza prin crearea în cadrul unităților de învățământ de organizații care să reprezinte unitatea pe plan local și național, iar interculturalismul să fie o metodă la care fiecare unitate să aibă acces. Realizarea organizațiilor trebuie susținută de legea educațională și de mediul european prin proiectele lor.

Ajungând la nivelul angajaților din domeniul public consider că pe lângă faptul că supervizarea activității și a codului de conduită cu strictețe mare în ceea ce privește cazurile de corupție, trebuie să se realizeze alături de statele care fac parte din convenție, un program ce vizează schimbul de experiență pentru fiecare din cei care au rezultate bune și o participare corectă la mediul de lucru. Astfel, funcționarii din statele participante cu nivel scăzut de corupție, să contribuie la dezvoltarea și promovarea mediului lor de activitate în interiorul instituțiilor din care provin.

Schimbarea mediului și modului de lucru reprezintă un mijloc important prin care se poate schimba percepția angajaților în luarea deciziilor și mai ales în desfășurarea activității.

3. Crearea unui organism superior de stat care să controleze strict activitatea de corupție, să facă parte din un mediu internațional de combatere a corupției și să fie susținut la nivel înalt de convenții și tratate. Întâlnirile pentru discutarea activității de combatere a corupției să fie dese (3 întâlniri/trimestru) și să se stabilească de fiecare dată nivelul corupției pentru a susține și organiza lucrul într-un mod eficient.

4. Implicarea tinerilor și cetățenilor la procesul decizional (ex: ședințele consiliului local- cu toate că legea specifică cum că implicarea cetățenilor se poate realiza, în multe cazuri se întâmplă să nu poți participa datorită funcționarilor publici). Acest mod de lucru transparent și inovativ trebuie să atragă tinerii și cetățenii interesați dar să le ofere și plăcerea de a reveni la o ședință. Colaborarea instituțiilor publice cu ONG-uri ar dezvolta mediul și capacitatea de lucru din interiorul instituției.

5. Dezvoltarea conceptului de lobby și promovarea lui în cadrul sectorului public românesc.

Consider că, soluțiile sunt variate și că depind de modul în care sunt prioritizate, important este ca oamenii cu inițiativă și capacitate să acționeze, deoarece în o societate în care ne desfășurăm activitatea avem nevoie în primul rând de respectarea drepturilor, ce sunt subminate de corupție și rădăcinile ei, în momentul de față.

MENȚIUNE — MIȘCAREA DE REZISTENȚĂ

Alexandru Moscu

Facultatea de Drept

Universitatea Al. I. Cuza Iași

Atâția ani de comunism ne-au marcat pround. Problema este ca deși s-au scurs 20 de ani de atunci este imposibil să scăpăm de umbrele trecutului.

Parerea mea este că tinerii nu pot schimba nimic. Bineînțeles, poate o schimbare la nivelul mentalității ar duce la o diminuare treptată a corupției ... dar mai avem noi atata timp?

Este clară panta descendentă pe care coborâm cu mare viteză în ciuda glorioasei noastre integrări și a aderării la numeroase tratate care, sincer mă fac să mă gândesc la "Teoria formelor fără fond" elaborată acum atât de mult timp. Întrădevăr, nu ne poate lua nimeni optimismul, că într-o zi va fi mai bine ... și adevărul este că mult mai rău nici nu are cum să fie.

Vă voi expune ideile mele.

1. Pentru corupția la nivel mic, cea acceptată încă de români (flori la profesori, șpagă la doctori) — este extrem de greu de găsit o soluție deoarece cât de mult am spune noi că avem mâinile curate, când suntem cu cuțitul la os ar fi un act de sacrificiu suprem, specific apostolilor și concret fără niciun rezultat care ne-ar afecta pe noi, pentru că hai să fim serioși... avem dureri mari, insuportabile și atunci o să ne gândim: nu-i dau nimic la doctor, mă va trata cu mare drag și patos, pentru că poate peste 10-20 de ani nu voi mai fi nevoit să-i dau pentru că se vor învăța și ceilalți.

O soluție stă în trecerea timpului, poate printr-o revenire a economiei, o creștere a salariilor medicilor astfel încât ei să nu mai pretindă și să nu se merite să mă riște, dar aceasta dezvoltare a economiei este constant stopată de corupția la nivel mare.

Singura soluție de improvizație este aceea a unor campanii publicitare care să transmită un dur adevăr care să șocheze și să facă populația să conștientizeze gravitatea faptelor lor, spre exemplu: Dai șpagă 500 de lei la doctor, îl înveți cu ideea că se poate și când următorul pacient vine, acesta nepermițându-și aceeași sumă este lăsat să moară, sau tratat în așa măsură în care este posibil un deznodământ nefericit. Pe lângă asta stârnită în fiecare idee de revoltă, pentru că românii știu cel mai bine să se revolte și oricum au o ură permanentă în ei. Să fie scoasă în față ideea că din cauza corupției nu merge țara și din cauza asta o duc ei rău, ceea ce este și în mare parte adevărat.

2. Pentru corupția la nivel mare am poate un scenariu hollywoodian dar care după părerea mea este totuși posibil de pus în practică, însă, în orice caz este foarte ingenios. Vă voi prezenta inițial ideea de film SF și apoi voi prezenta cum poate fi ea pusă în aplicare.

Scenariul pornește de la faptul afirmat anterior "tinerii nu pot face nimic". Cred asta pentru că am observat cum se pune problema în momentul încercării de a accede într-o funcție de conducere, în politică etc. După cum știm cu toții, este practic imposibil dacă nu ai pe cineva care să te susțină, cineva cunoscut prin multiutilizatul termen "pilă". Problema nu ar fi că se intră doar cu pile ... pentru că de bine de rău poate cei care ar intra ar încerca să-și spele păcatele și să facă lucruri cu adevărat bune. Însă problema survine din faptul că cei intrați sunt strict aleși din același mediu din care provin și dinozaurii politici din ziua de astăzi care par că nu mai au sfârșit și se extind ca

o maladie. Si venind din acest mediu, noile sperante ale țării sunt educate să respecte aceleași principii:” fii băiat deștept,tată” și să le ofere și un tribut bine meritat celor care i-au ajutat. Solutia pe care o propun eu este sub forma unei miscari de rezistență la care să lucreze două grupuri. Pe de o parte oameni de caracter, “de-ai noștri”, care chiar respectă România și vor să fie mai bine, care au reușit să ajungă până sus în societate și pe de altă parte, tineri bine aleși, supravegheați care sa fie susținuți de acești oameni. Dacă acești tineri ar încerca să răzbată la fel ca celălalt grup ar fi mai dificil deoarece poate ar reuși,dar nu vor fi lăsați să ajungă foarte sus și daca printr-o minune ar ajunge cred că ar fi prea oboșiți să încerce să mai schimbe ceva. Toată operațiunea ar trebui făcută cu destul de multă discreție pentru ca tinerii să fie văzuți de ceilalți ca niste “băieți deștepți”, chiar dispuși să continue munca neobosită a oamenilor politici actuali, pentru a putea fi acceptați în zone de putere. Odată ajunși acolo, prin susținerea celor ce i-au si selectat, o susținere licită, dar mascată,plus o carieră fără pată ar întoarce foaia instantaneu. Această schimbare ar trebui să se facă în momentul in care succed în funcții mai importante destui membri ai noii generatii pentru a se putea susține reciproc în vederea atacurilor ce vor curge împotriva lor. Din acest moment ar începe etapa a doua a planului, pe care nu o voi dezvolta, dar care s-ar concretiza probabil în crearea unui partid format din cele două grupuri care ar reuși să arate românilor că se poate face treabă și poate cu ajutorul divin s-ar reuși câștigarea alegerilor și apoi o nouă eră de selectați, dar după alte principii “ fii tată corect!”.

Despre aplicabilitatea acestui plan imi place să cred că ar fi posibilă, deși realizez că este foarte dificil deoarece ar fi necesară o mobilizare în masă a celor ce sunt deja sus, dar nu trebuie neglijat că totuși, cealaltă categorie, cea a tinerilor, este pregătită și ar face orice să aibă această șansă.

Astfel ar trebui un efort imens al unor precursori, dintre cei aflați acum la putere ,oameni dornici să schimbe sistemul și crearea unor cercuri private, în care să pătrundă doar cei care merită și demararea unui astfel de proiect. Această promovare și susținere nu trebuie să fie neapărat înțeleasă ca o formă de corupție ,pentru că astfel nu am schimba nimic, ci spre exemplu : insistarea organizării unui concurs pentru un post, concurs la care să participe și unul sau doi tineri știuți, care fiind foarte bine pregătiți, l-ar câștiga. Ar fi greu de bănuțit vreo implicație.

Nu voi spune mai multe pentru că nu știu ce părere aveți de idee mea și poate vi se pare copilăroasă(poate și este puțin) și impracticabilă, sau poate nu...vom vedea.

V-am scris poate și dintr-o curiozitate personală ca să văd dacă ideile și speranțele mele și cred și a unei mari părți din generația mea își găsesc ecou în generația activă momentan. Avem nevoie de ajutorul vostru pentru ca să nu ne plafonăm inutil și să ardem cu flacăra mare, dar scurtă așa cum vor mai toți din casta politică.

Vă mulțumesc că mi-ați oferit șansa să-mi spun punctul de vedere și îmi expim încă odată credința că prin curaj, inteligență și ajutorul divinității putem învinge. Așa s-au făcut toate lucrurile mărețe de-a lungul istoriei. Noi credem!

MENTIUNE — TINERII POT LUPTA ÎMPOTRIVA CORUPȚIEI

Silviu Mirică

Facultatea de Drept

Universitatea „Danubius” Galați

Prin puterea sa financiară enormă, criminalitatea organizată influențează, în secret, toată viața noastră economică, ordinea socială, administrația publică și justiția. În unele cazuri ea dictează legea, valorile, politica. În acest mod dispare treptat independența justiției, statului de drept. Corupția devine un fenomen acceptat. Rezultatul este instituirea progresivă a crimei organizate. Dacă această evoluție se va continua, statul se va vedea în curând în imposibilitatea de a asigura drepturile și libertățile civice ale cetățenilor.

Dacă crimei organizate i se permite să se dezvolte, însăși ființa statului și instituțiile sale democratice sunt periclitate, în mod deosebit acolo unde este tânără și fragilă.

Criminalitatea organizată a devenit o realitate și în cadrul societății românești datorită internaționalizării acestui fenomen.

În administrația publică, subiecții actelor de corupție sunt funcționarii publici, cărora li se

acordă permanent sau provizoriu, în virtutea legii, prin numire, prin alegere sau în virtutea unei

însărcinări, anumite drepturi și obligații, în vederea exercitării funcțiilor într-un serviciu public sau într-o altă instituție.

Corupția constituie o amenințare pentru democrație, pentru supremația dreptului, echității sociale și a justiției

În spitalul județean din Galați am ajuns pentru prima dată (sper să nu mai ajung) într-o vineri noapte acum 2 ani cu probleme la articulația temporo-mandibulară pentru un tratament de urgență deoarece durerea devenise insuportabilă. După o așteptare de aproximativ două ore într-un hol sinistru apare doctorul foarte supărat că îl deranjez (de la un film sau o emisiune) începe să țipe întrebându-mă ce caut la urgențe noaptea. Am reușit cu greu să îmi păstrez calmul pentru a răspunde la întrebare; am fost invitat în cabinet moment în care a început din nou să țipe, să acuze tinerii că nu sunt în stare de nimic plus unele cuvinte care nu pot fi spuse aici; în acel moment nu am mai putut asculta toate insultele, am decis să mă ridic și să plec cu toate că dacă aș fi încercat să îi ofer ceva eram tratat în felul în care trebuie tratat un pacient. Dar nu am făcut-o. Am preferat să plec.

Un caz de la spitalul de urgență din Brăila, la secția ORL (povestit de un prieten), un doctor are pacient un copil de 7 ani cu diagnosticul de vegetatii nazale (polipi). Urmează să îi facă o intervenție chirurgicală banală, dar părinții copilului insistă pentru o anestezie generală pentru ca odrasla să nu sufere prea mult... medicul acceptă dar, întantă trimite asistenta șefă la familie și îi sugerează să mărească suma pentru operație, pentru că mai intervine și anestezistul... dacă mita inițială era de 2 mil vechi, acum s-a făcut 5; banii nu erau o problemă pentru părinți, fericirea copilului era pe primul plan. Ahiați după bani, anestezistul și orelistul uită să facă o anchetă completă a sănătății copilului înainte de operație și îl pun pe masă, îl bagă în sală și îl anesteziază general. Intervenția durează 15 minute apoi la salon se așteaptă copilul să se trezească, dar nu s-a mai întâmplat. Părinții și-au dat seama că se petrece ceva după ce medicul prin aceeași asistentă îi înapoiază toți banii luați ca mită inițial. Copilul moare, apare parchetul, criminalității, medicina legală și toată tevatura. Medicii nu au pățit nimic, au dat vina pe părinți că nu au spus medicului că puștiul a avut convulsii înainte, fapt pentru care anestezia era interzisă.

La maternitatea din acelaș oraș, unei femei i-a murit fătul înainte de naștere, pt că soțul întârziase cu banii pentru moașe, iar o infirmiera i-a spus femeii că fără un stimulent cât de mic nu are ce căuta la nașteri și că ar fi bine să se întoarcă când va avea ceva în buzunar. Se întâmpla în 2007.

Este păcat că unii doctori se bazează pe asigurarea de malpraxis; aici ar trebui o schimbare.

Încă un exemplu ar fi cel cu poliția și jandarmeria, care trec de 2, 3 ori pe zi, prin piețe, pe la persoanele care vând țigări netimbrate sau moldovenești și iau “taxă de protecție”; dacă vrei să vinzi, mai întâi plătești polițiștii, dacă nu... ești contrabandist.

Acum o luna am plecat spre București cu un maxi-taxi, la ieșrea din galați șoferul a depășit viteza legală, a fost oprit de poliție iar în momentul în care a coborât a luat din parasolarul mașinii banii gata pregătiți pentru o posibilă întâlnire cu rutiera; după ce a revenit la volan un pasager a întrebat ce a făcut iar el a răspuns: “ne-am înțeles.. ce cameră domnule, s-a rezolvat” și am continuat drumul. Există posibilitatea să își piardă locul de muncă dacă nu se înțelegea cu polițistul, sau mașina să fie implicată într-un accident rutier datorită vitezei excesive, dar nimeni din mașină nu a reacționat.

Un alt caz întâmplat în Brăila, un prieten a intrat pe interzis poliția era culmea la locul potrivit (indicatorul era rupt), după discuția cu poliția și achitarea sumei de 100 lei toată lumea era fericită. Din păcate am văzut din nou că cei care au bani pot profita de lege după bunul lor plac.

Și la vamă există corupție. De trei ori am ieșit din țară pe la vama Nădlac de fiecare dată s-a făcut o “chetă” de 5 euro/persoană adică 200 de euro pe autocar pentru a ne ușura trecerea, pentru a evita controlul amănunțit al bagajelor; nimeni nu vroia să stea în vamă 5 ore așadar toată lumea participa la plată. Din păcate doar la vămile din România se procedează așa.

Pasivitatea oamenilor la astfel de acte este o problema serioasă.

Mai este cunoscută “cheta” pe care o fac elevii înaintea începerii examenului de bacalaureat, pentru a fi lăsați să comunice între ei în timpul examenului.

Un caz foarte mediatizat în anii trecuți este cel cu șpaga pentru obținerea permisului auto. Cazurile cu cei care își aranjează examenul fără a se prezenta la proba teoretică și practică sunt mai rare, însă cu toții cunoaștem persoane care au dat șpagă la traseu; unii din frică, din neîncredere în forțele lor iar alții forțați, obligați de polițistul care nu vroia să îi treacă la examenul practic, până când nu achitau suma cerută. Părerea mea este că ar trebui să fie 2 polițiști deoarece atunci ar fi mult mai greu să se înțeleagă între ei, iar persoana care dă examenul nu va putea da banii la fel de ușor. Soluții pentru această categorie sunt foarte multe dar importantă este schimbarea. Exemple sunt multe, noi trebuie să schimbăm ceva concret.

În România contează foarte mult mentalitatea oamenilor, multe persoane prin mită văd rezolvarea problemelor fără a se gândi însă la consecințe și aici este problema principală.

Această problemă începe încă din grădiniță, școala generală când părinții fac tot felul de cadouri educatoarei, învățătoarei în schimbul unei atenții mai mari asupra copilului sau chiar a unei note mai bune. În loc să fie educați într-un mod corect, copiii i-au drept exemple pozitive aceste întâmplări pe care le pun în practică peste ani. Încă un lucru important după părerea mea este uniforma școlară; în acest fel nu vor mai exista diferențe și bârfe între elevi, ajungându-se chiar la stări excesive de emotivitate chiar introvertire (și în viitor dacă unul din acești copii va ajunge într-o funcție de conducere sau administrare va fi foarte ușor de manipulat); nu toți părinții au posibilitatea de a cumpăra anumite haine, și cred că în felul ăsta ar dispărea dorința de îmbogățire rapidă pe căi necinstite.

Educația prin orele de sport este foarte importantă. Sportul facilitează dobândirea unor valori cum ar fi: respectul față de ceilalți parteneri și adversari, respectul față de reguli, solidaritatea și toleranța, acceptarea efortului, al disciplinei individuale și colective și al vieții în grup. Activitățile sportive sunt foarte potrivite pentru atingerea obiectivelor de combatere a oricărei forme de discriminare și corupție.

Sportul se bazează pe valori fundamentale, sociale, educaționale și culturale. El presupune integrare, implicare în viață și în societate, de aceea practica sportivă poate servi ca element de promovare a cetățeniei active, să stimuleze tinerii să participe la viața asociativă.

O valență educațională deosebită a sportului este competitivitatea. Însă latura competitivă a sportului nu trebuie exagerată; respectul pentru alții este important, precum și conceptul de fairplay. Sportul combină aceste două caracteristici și din această cauză influența în educarea adolescenților este foarte importantă.

Eu cred că sportului trebuie să i se acorde o mai mare atenție în programa școlară și în viitor se va schimba și mentalitatea părinților care au copii ce practică sport.

Pentru ca prevenirea și combaterea fenomenului de corupție să fie eficientă, este necesară

concentrarea pe înțelegerea cauzelor profunde ale diferitelor manifestări ale actelor de corupție,

precum și pe găsirea unor metode de eliminare sau de diminuare a acestui fenomen.

În țara noastră ar trebui să existe o mai bună comunicare între cetățean și funcționar, transparență, condiții mai bune de muncă, stimulente și bonusuri, o selecție mai riguroasă a funcționarilor publici, o mai bună pregătire a funcționarilor publici, schimbarea persoanelor din conducere cu persoane tinere și capabile, pedepse mai mari, și un plan bine pus la punct pentru lupta împotriva corupției.

Atunci când multe ordine vin din funcțiile de conducere, e greu să faci ce vrei când tre' să faci ce trebuie, mai ales când în joc este locul tău de muncă, dar cred că în viitor când generația mea și următoarele vor ajunge acolo unde trebuie, lucrurile se vor schimba și România se va dezvolta așa cum trebuie iar fenomenul de corupție va deveni atât de restrâns încât pentru mulți va fi doar o amintire.

Tinerii din România pot și vor să lupte pentru o lume mai justă, înțeleg de ce corupția le fură viitorul, de ce corupția îi privează de șanse egale și de competiția corectă și mai ales de ce este necesar un angajament anticorupție din partea lor. Transparency International Romania recunoaște forța și puterea de care tinerii dispun în crearea unei atitudini de intoleranță față de corupție.

Prin acest prim proiect, dedicat studenților și tinerilor absolvenți, TI Romania se angajează să se implice, să educe și să susțină tinerii să acționeze pentru un climat de integritate care să permită dezvoltarea individuală a acestor viitori lideri. Considerăm aceste scopuri o investiție esențială în stoparea corupției și suntem conștienți că schimbarea pe termen lung trebuie să vină dinspre tineri.

Sistemul ONU în România

